

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: YASSIR

Όνομα: **YASSIR**

Επίθετο: **MOTRAJI**

Ηλικία: **43**

Χώρα προέλευσης: **ΣΥΡΙΑ**

Ζει στην **Γερμανία** από το: **2012**

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο Yassir Motraji ήταν καθηγητής Γλωσσολογίας και Αραβικής Γλώσσας στο Πανεπιστήμιο της Συρίας, παντρεμένος με μία γυναίκα γερμανικής καταγωγής και πατέρας δύο παιδιών. Πριν από πέντε χρόνια, αυτός και η οικογένεια του έπρεπε να αφήσουν τη χώρα τους καθώς η γερμανική πρεσβεία τους έλεγε συνεχώς ότι δεν είναι ασφαλής και ότι πρέπει να φύγουν αμέσως. Ήρθε στη Γερμανία και για χρόνια δεν έκανα τίποτα άλλο πέρα από το να διάβαζει γερμανικά. Του ζητούν συχνά να πει την ιστορία του σε εκδηλώσεις με πρόσφυγες, εθελοντές και πολιτικούς.

Τώρα είναι δάσκαλος στον τομέα της εκπαίδευσης ενηλίκων και δουλεύει σαν ειδικός σε ζητήματα σχετικά με την αραβική γλώσσα σε σχολεία και πανεπιστήμια. Το όνειρό του είναι να γίνει ξανά καθηγητής, αυτή τη φορά στη Γερμανία.

«... ΚΑΙ ΚΟΙΤΑΞΑ ΤΗ ΘΕΡΜΑΝΣΗ»

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗΣ ΚΑΙ Η ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΗ ΤΟΥ YASSIR

Οι εξωτερικές απειλές προς τους πολίτες της Συρίας υπήρχαν, πολύ καιρό πριν μάθει ο κόσμος για τον πόλεμο. Η γυναίκα του Yassir είχε γερμανική καταγωγή και αυτό ήταν επικίνδυνο. Η γερμανική πρεσβεία στη Δαμασκό τους είχε στείλει πολλά μηνύματα και τους παρότρυνε να αφήσουν τη χώρα όσο πιο σύντομα μπορούσαν. Ειδικά η γενέτειρά του βρισκόταν υπό τον κίνδυνο κατοχής από τον ISIS, και τότε θα ήταν αδύνατο να φύγουν και οι ζωές τους θα βρισκόταν σε κίνδυνο. Έτσι έφυγαν.

ΠΑΛΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ο Yassir και η οικογένεια του είχαν το πλεονέκτημα της γερμανικής καταγωγής της συζύγου και των υπάρχουσών δεσμών με ανθρώπους που έμεναν ήδη στο Αμβούργο και έτσι σύμφωνα με τον κανονισμό του Schengen μπόρεσαν να αποκτήσουν βίζα και να έρθουν στο Αμβούργο. Αλλά η γερμανική αστυνομία απαιτούσε από τους ξένους να δείχνουν τα μηνύματα που λάμβαναν από τη γερμανική πρεσβεία. Ήθελαν να ξέρουν ότι αυτός και η οικογένειά του βρισκόταν πράγματι σε κίνδυνο. Όταν έφτασαν, ήταν μία από τις πρώτες οικογένειες προσφύγων από τη Συρία.

Η οικογένεια έφτασε στο Αμβούργο και μπορούσε να μείνει με την νύφη του Yassir, σε ένα διαμέρισμα 40 τετραγωνικών μέτρων. Η γερμανική κυβέρνηση τους υποστήριζε οικονομικά, αλλά κανείς δεν ήθελε να τους νοικιάσει διαμέρισμα. Ο Yassir άρχισε να μαθαίνει γερμανικά αμέσως και άρχισε να ψάχνει δουλειά.

Την πρώτη εβδομάδα, έστειλε 25 αιτήσεις για δουλειά και

Το μότο του:
Το να μαθαίνω είναι η δουλειά μου, αυτό είναι το πράγμα για το οποίο πληρώνομαι.

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: YASSIR

από τότε έστειλε 15 αιτήσεις την εβδομάδα. Έκανε αιτήσεις για να δουλέψει ως μεταφραστής ή ως δάσκαλος.

Η εξέλιξη του στα μαθήματα γερμανικών ήταν εντυπωσιακή. Τον πρώτο χρόνο κατάφερε να φτάσει στο επίπεδο B1 και λίγο αργότερα απέκτησε πιστοποίηση στο επίπεδο C1. Πως το κατάφερε αυτό; Είπε στον εαυτό του ότι πρέπει να μάθει τη γλώσσα και μάλιστα άμεσα, ώστε να ενσωματωθεί. Αυτή ήταν κατά την άποψή του η δουλειά του. Και το έκανε αυτό με σθένος: κάθε μέρα μάθαινε 100 λέξεις. Στο σουπερμάρκετ, στο πάρκο, όπου κι αν βρισκόταν, έγραφε γερμανικές λέξεις και τις μεταφράσεις τους στα αραβικά σε χαρτιά, τα οποία κουβαλούσε συνεχώς μαζί του. Τα παιδιά του και η γυναίκα του είχαν ενοχληθεί μαζί του, αυτός όμως επέμενε. Η κατάσταση ήταν όμως δύσκολη: το μικρό διαμέρισμα, 5 άτομα.. καθόταν λοιπόν σε μια καφετέρια και διάβαζε εκεί. Δεν είχε όμως λεφτά για πολλούς καφέδες και γι' αυτό αργόπιπε έναν καφέ για ώρες. Μετά από 6 μήνες η οικογένεια βρήκε ένα μικρό διαμέρισμα, το οποίο όμως είχε μούχλα. Οι κόρες του δεν ήταν ευτυχισμένες στην Γερμανία και ήθελαν να γυρίσουν πίσω στην Συρία. Ένωσαν παραγκωνισμένες στο σχολείο, καθώς δεν υπήρχαν άλλοι Άραβες στο σχολείο τους. Αλλά όποτε ο Yassir σκεφτόταν την κατάσταση και τα προβλήματά του κοίταζε τη θέρμανση που είχαν στα δωμάτιά τους. Σκεφτόταν τους άλλους πρόσφυγες που βρίσκονταν στα camps και ζούσαν σε σκηνές και πάγωναν. Ένωθε ότι ήταν τυχερός που ξέφυγε. Θα έκανε ότι καλύτερο μπορούσε σύμφωνα με τα δεδομένα που είχε και ήταν ανένδοτος.

Η γερμανική κοινωνία πρέπει να δείξει στους πρόσφυγες πως μπορούν να ενταχθούν.

ΕΝΤΑΞΗ ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ενώ καθόταν στην καφετέρια και διάβαζε γερμανικά από τις σημειώσεις του για ώρες, τον προσέγγισε ένα ζευγάρι, μεγαλύτερων σε ηλικία, Γερμανών. Ήθελαν να μάθουν τι έκανε τόσες ώρες. Τους εξήγησε και αυτοί προσφέρθηκαν να μιλήσουν μαζί του για να μάθει γερμανικά πιο γρήγορα. Και αυτό έκαναν. Βοήθησαν την οικογένεια του Yassir σε πολλά ζητήματα και οι δύο οικογένειες είναι ακόμα φίλοι και γιορτάζουν μαζί τα Χριστούγεννα και το Μπαϊράμι. Αυτή ήταν κατά κάποιο τρόπο η πρώτη εμπειρία του «ανήκειν».

Μετά από δύο χρόνια βρήκε την πρώτη του δουλειά ως εκπαιδευτής ενηλίκων και τους μάθαινε τη γλώσσα του. Πριν βρει την πρώτη του δουλειά ένιωθε τόσο αδύναμος γιατί δεν μπορούσε να βγάλει τα δικά του χρήματα και επειδή έπρεπε οι άλλοι να τον εξυπηρετούν στην καφετέρια.

Αλλά ακόμα είχε πρόβλημα στο να καταλάβει την γερμανική κοινωνία και τα ήθη της: γιατί έπρεπε να περιμένουν στην κόκκινη γραμμή στην τράπεζα; Τι σήμαινε αυτό; Κανένας δεν του έλεγε. Ήθελε η γερμανική κοινωνία να προσπαθήσει να δείξει τους κανόνες και τα ήθη της στους νεοεισερχόμενους ώστε να μπορούν αυτοί μετά να τα ακολουθήσει. Και αυτή η διαδικασία ένταξης θα πρέπει να ξεκινήσει από πολύ νωρίς.

Αυτή τη στιγμή, ο Yassir, εργάζεται σε διαφορετικές δουλειές και προσπαθεί να κάνει το όνειρό του πραγματικότητα και να γίνει ξανά καθηγητής. Υποστηρίζει τον αδερφό του, ο οποίος ήρθε με την οικογένειά του πριν από ένα χρόνο, αλλά δεν λαμβάνει οικονομική βοήθεια από την γερμανική κυβέρνηση. Αλλά πάντα βρίσκει χρόνο για να εμφανίζεται σε εκδηλώσεις και να μιλήσει για την ιστορία του και για το ταξίδι του μέχρι την Γερμανία. Υποστηρίζει και άλλους στην πορεία τους προς την ένταξη. Ο δήμαρχος του Αμβούργου τον κάλεσε να εμφανιστεί σε μία εκδήλωση του Δήμου του Αμβούργου σχετική με την απασχόληση των προσφύγων. Θεωρεί ότι αυτές οι δραστηριότητες είναι πολύ

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: YASSIR

σημαντικές, ακόμα κι αν αυτό σημαίνει ότι θα βγάζεις λιγότερα χρήματα. Αλλά πάντα λέει στους άλλους ότι μπορούν να κάνουν ότι έκανε κι αυτός: έδωσε την πρώτη του διάλεξη στη Γερμανία, σε ένα πανεπιστήμιο που έκανε αίτηση μόλις δύο χρόνια μετά από την άφιξή του στη Γερμανία.

Είναι πολύ σημαντικό για αυτόν να βοηθάει και να εμπνέει τους άλλους.